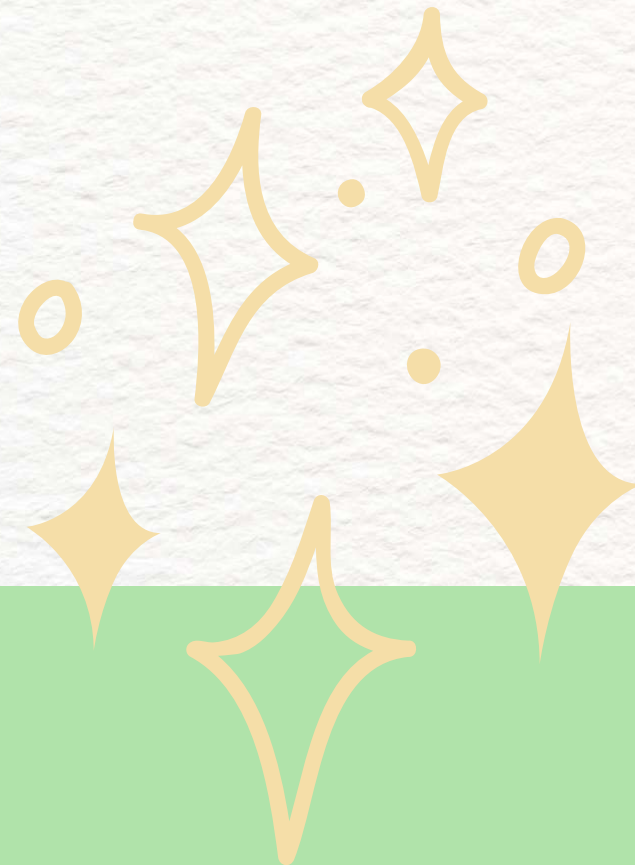




Усна народна ТВОРЧИСТЬ

ЯНА ШМАК
СОФІЯ ГУЛЬЧУК





Що таке усна народна творчість?

- ПИСЛІВ'Я
- ПІСНІ
- ЗАГАДКИ
- БАЙКИ
- ЛЕГЕНДИ
- КАЗКИ





Прислів'я



Боятися вовка - в ліс не ходити.

Зробив наспіх, як наспіх.

Краще пізно, як ніколи.

Не так хутко робиться, як
мовиться.




Пісні

“Я ЛИСИЧКА, Я СЕСТРИЧКА”






Загадки



Без рук без ніг, а по землі
ходить?

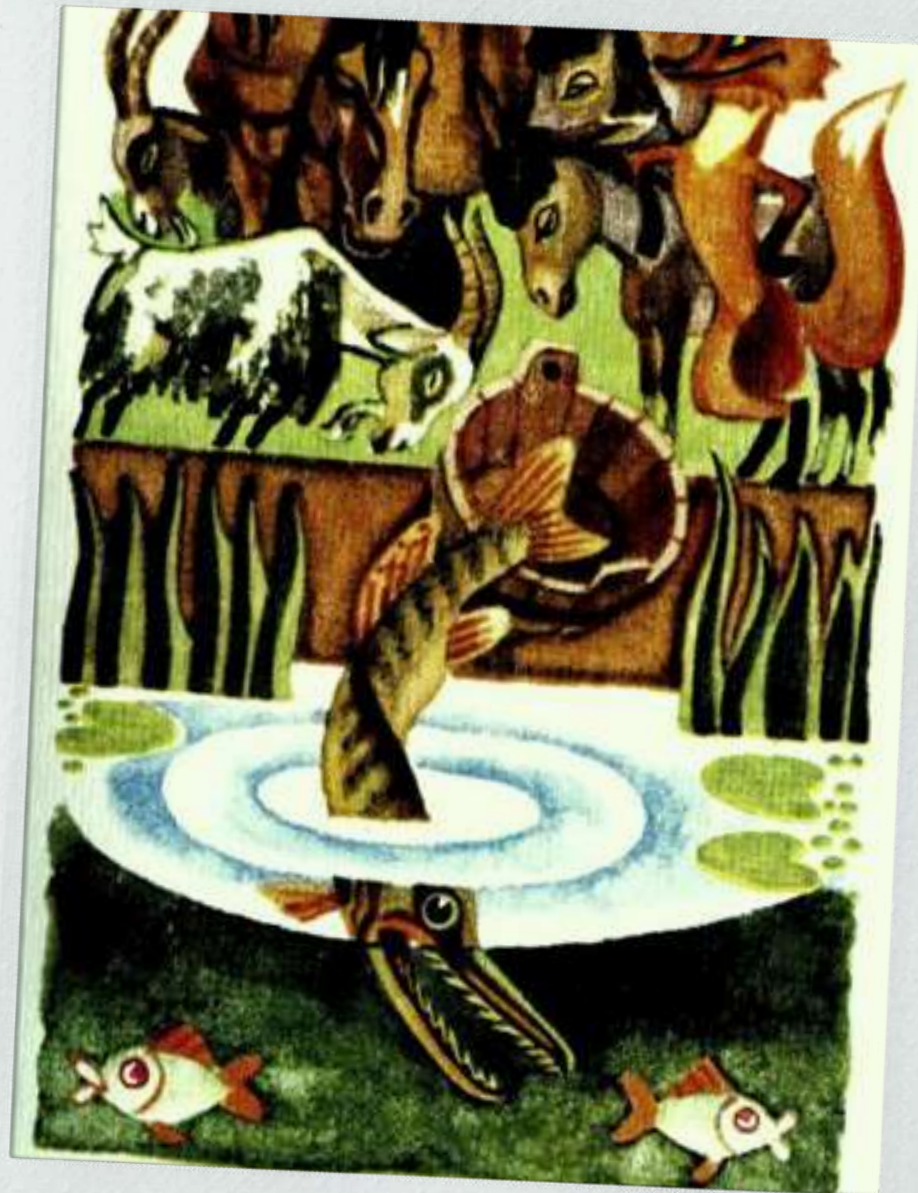
У садках, гаях блукає, Жовті
шати одягає Золотисту стелить
постіль – Жде сестрицю білу в
гості.



Завжди знаходиться у роті, а
проковтнути не можна

Довгі вуха, куций хвіст, невеликий
сам на зріст.
На городі побував, нам капусту
попсував.
Довгі ноги – скік та скік... Ми
погнались, він утік...

Печуть мене, смажать і варять,
їдять мене і дуже хвалять.



Байки

ЛЕБІДЬ, ЩУКА І РАК

(Переклад Максима Рильського)

Де згоди доброї в товаришів нема,

До діла братись там дарма,

Бо вийде, далєбі, не діло, тільки мука.

Раз якось Лебідь, Рак та Щука

Везти з вагою віз взялись.

І в нього троє всі мерщій впряглись.

Щосили смикають,— та ба, немає ходу!

Воно, здавалось би, і не який тягар:

Та Лебідь рветься аж до хмар,

Рак сунеться назад, а Щука тягне в воду.

Хто винен серед них, хто ні,— судить не нам,

А тільки віз і досі там.

Легенди

Про гори,
скелі,
кургани



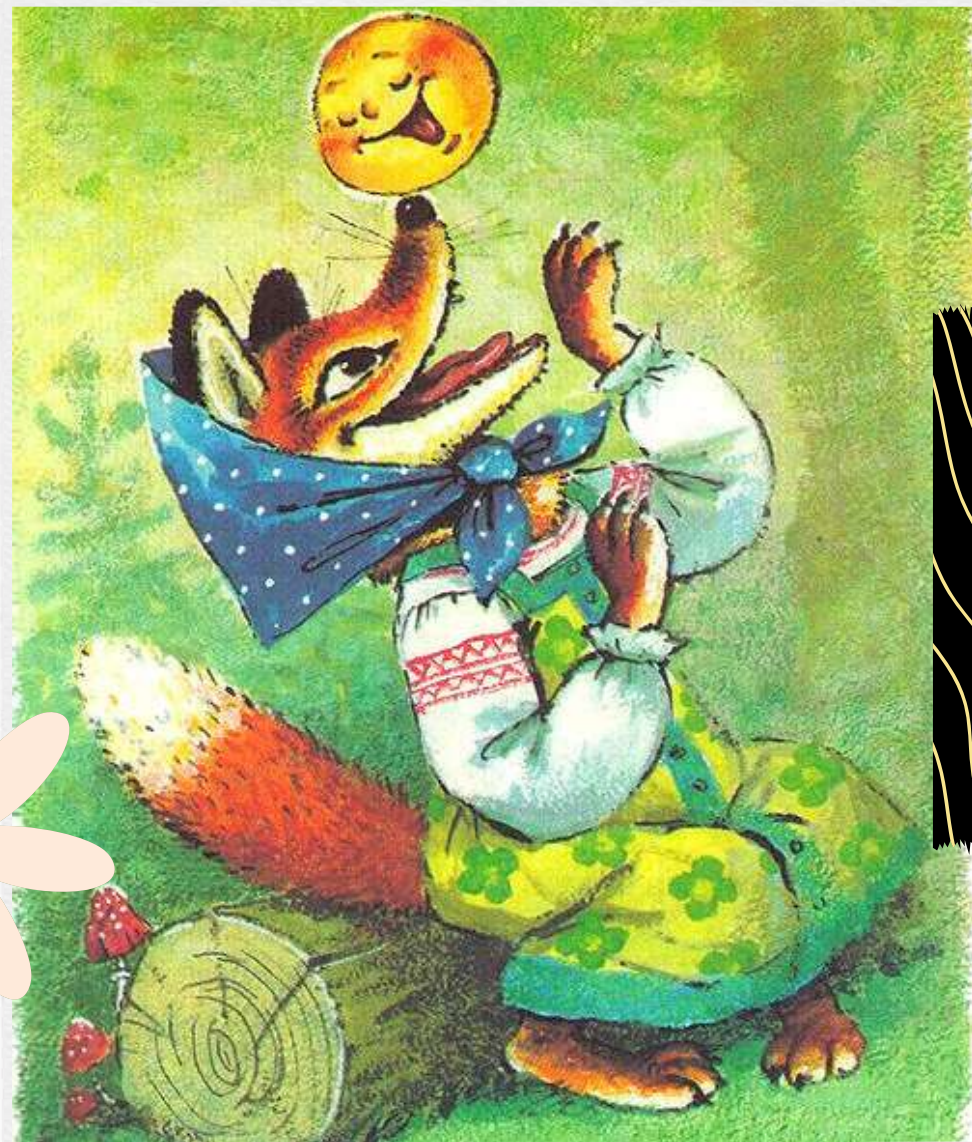
Про
явища
природи

Легенди
про
рослини

Про тварин,
птахів

Легенди
про Україну,
міста
та села





Казки

Казка - твір про передбачувано
вигадані події чи осіб, іноді за участю
фантастичних сил, який має
повчальну мету.

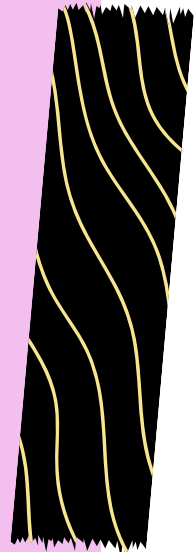


Маленька хмаринка

У маленькій  жив собі .

Улітку дощик полюбляв ходити в гості в .  на  ставали яскравого  кольору, а  умивали свої  та .  підставляли під дощик свої  й хотіли дотягнутися до найвищої . А ще дощик любили . Улітку діти одягали , розкривали  і гуляли під дощем.

Прочитай загадку. Відгадку знайди в оповіданні.
Стоїть при дорозі на одній нозі і шапочку має, та нікого не вітає.



Про Дівчинку, що заблукала

Одна Дівчинка заблукала в лісі. Сіла на пеньок і заплакала. На тому місті, де впали сльозинки, виросла Квіточка.

- Я - Конвалія, - сказала вона, - тобі допоможу. Торкнися до мене. Дівчинка торкнулася до Квітки. Задзвеніла Конвалія. Той дзвін почули лісові чоловічки - гноми і допомогли Дівчинці вийти з лісу.





Дякуємо!

